

Ny kirkeordning - høringsvar fra Klemetsrud og Mortensrud menighet

Takk for at vi får muligheten til å delta i høringen.

§ 5

Her nevnes ikke de demokratisk valgte kirkelige styringsorganer i omtalen av hvem som har ansvar for å ivareta kirkens oppdrag. Det er ikke naturlig å innfortolke de kirkelige styringsorganer i begrepet «frivillige». Når de vigslede stillingskategorier samtidig så tydelig fremheves, bidrar paragrafen som helhet indirekte til å svekke de demokratisk valgte styringsorganers kirkelige legitimitet.

Derfor bør omtalen av demokratisk valgte kirkelige styringsorganer styrkes.

§ 11

Her understrekes det at «Tilhørighet og medlemskap i Den norske kirke må reguleres i kirkeordningen». I dagens lovgivning står det at «bare personer som er bosatt i riket og norsk statsborger i utlandet kan være medlem av Den norske kirke». I høringsdokumentet skriver Kirkerådet at disse kravene bør lempes på: «De senere år har det vært en økning av personer i Norge uten fødselsnummer, men med lovlig opphold. Noen av disse knytter seg til en lokal menighet, og det foreslås i kirkeordningen at også disse skal kunne registreres som medlemmer».

Her mener vi at det bør skjelnes tydeligere mellom kirkens medlemskapskriterier og statens eventuelle kriterier for medlemskap i trossamfunn i medhold av trossamfunnsloven som vilkår for tilskudd.

§ 13

I kirkeloven § 4 er det i dag biskopen som i særlige tilfeller og etter søknad fra vedkommende menighetsråd kan samtykke i at en person for et begrenset tidsrom gis stemmerett i et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i.

Det er svært gledelig at Kirkerådet nå vil gjøre det enklere å overføre sitt medlemskap til en et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i eller til en valgmenighet. Vi stiller samtidig spørsmål ved nødvendigheten av at dette må avgjøres av det menighetsrådet der vedkommende er bosatt. Det burde være tilstrekkelig at søknaden behandles administrativt i det enkelte geografiske sokn det søkes overføring til.

Vi ber om en klargjøring av dette punktet i den nye kirkeordningen. Er det slik at et menighetsråd kan motsette seg et medlems ønske om overføring til en annen menighet?

§ 13, § 15 og § 22

Forholdet mellom soknets og Kirkemøtets myndighet i kirkens struktur.

I den lutherske bekjennelsen defineres kirken som «forsamlingen av de hellige der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett» (CA 7). I utkastet fra Kirkerådet gis ikke menighetene en slik reell myndighet. Delegering av myndighet i en luthersk kirke bør skje fra menighetsnivået og oppover til andre organer der dette er tjenlig. Den nye kirkeordningen snur dette på hodet og legger avgjørende myndighet til Kirkemøtet som i begrenset grad delegerer myndighet nedover. Dette kommer blant annet tydelig frem i ordlyden i § 13: «Medlemmer av Den norske kirke blir betjent av kirkens ansatte i det soknet der de er medlemmer, og får likeledes tilbud om kirkens tjenester i gudstjenester og kirkelige handlinger i tråd med de liturgiske ordninger Kirkemøtet har fastsatt.»

Dette blir enda tydeligere i § 15 og § 22 som avvikler menighetsmøtets selvstendige myndighet innenfor dagens kirkeordning. Ordlyden i den tilsvarende paragraf 11 fra kirkeloven, der menighetsmøtet avgjør saker om innføring av ny liturgi, samsvarer med menighetens plikt og myndighet etter den lutherske bekjennelsen (CA28).

Dermed blir formuleringen «soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke» uten reell betydning. Vi mener det er avgjørende for å møte den åndelige situasjonen framover at denne myndighet fortsatt gis til menighetsmøtet i soknet.

§ 17

Bestemmelsen i forslaget § 17 er en kopi av ny kommunelov § 7-11 og har en oppregning av hvilke straffebud som føre til suspensjon/at man fjernes fra vervet i menighetsråd/fellesråd. Forslaget vil innebære at et menighetsrådsmedlem som f.eks. begår et seksuelt overgrep som frivillig leder på en konfirmantleir antakeligvis ikke kunne suspenderes under etterforskning og fjernes fra vervet. Her sier vi som KA: Det helhetlige arbeidet for å sikre at kirken er et trygt sted for bl.a. barn og unge tilsier at kirkeordningen bør inkludere også slike lovbrudd m.fl. i oppregningen. Erfaringsmessig antar vi at et medlem i kirkelige organer har en annen kontakt med barn og unge enn det som er naturlig for et kommunestyremedlem. Dette tilsier derfor at man utvider antallet straffebud som kan lede til suspensjon/at man fjernes fra vervet utover kommunelovens bestemmelser.

Derfor mener vi at bestemmelsene utvides med en henvisning til de lovbestemmelser som inngår i oppregningen i § 39 i politiregisterloven om barneomsorgsattest.

§ 28

Soknets eierskap til kirkene innebærer i utgangspunktet en full eierrådighet over kirkebyggene, men er likevel begrenset av flere bestemmelser. Forslaget i ny kirkeordning åpner for at kirken nasjonalt kan endre vesentlige rammer for soknets forvaltningsansvar av egne kirker. Derfor mener vi det er behov for ytterligere klargjøring av hva som er grensene for Kirkemøtets myndighetsutøvelse ovenfor soknene på dette området.

Videre står det i forslaget at «Fast eiendom ellers som et sokn eier og som ikke er nødvendig for kirken, kan avhendes med samtykke av bispedømmerådet». Vi mener at bispedømmerådet ikke trenger å ha samtykkemyndighet. Det er menighetsråd og fellesråd som skal ha avhendingskompetanse- og myndighet.

§ 31

I høringsbrevet skriver Kirkerådet at «Bestemmelsen om at bygging ikke er tillatt nærmere kirke i spredtbygd område enn 60 meter uten tillatelse etter kirkeloven, er ikke aktuell å videreføre i kirkeordningen. Hensynet til kirkens omgivelser vil måtte ivaretas gjennom annet lovverk som blant annet plan- og bygningslovens regler» - er dette noe rådet ønsker skal skje, eller noe som vil bli ivaretatt?

Mellomkirkelig råd (MKR) har siden 1984 vært et råd under Kirkemøtet. Nå foreslår Kirkerådet en ny organisering av Den norske kirkes økumeniske og internasjonale samarbeid som innebærer at Mellomkirkelig råd endres til et fagutvalg, for eksempel knyttet til både Kirkerådet og Bispemøtet. Både Bispemøtet og Kirkerådet vil kunne ivareta en del av den internasjonale tematikken, men de har mange andre oppgaver også. MKR jobber spesielt med økumeniske og internasjonale samarbeid, og ved at rådet har en egen generalsekretærer som har representert Den norske kirke, har man opprettholdt en viktig

tydelighet. Vi er derfor skeptiske til å gjøre MKR til et fagutvalg, for vi frykter ansvarspulverisering og svekket vektlegging av det viktige internasjonale arbeidet.

Vedtatt på menighetsrådsmøte 11.12.2018